

Здрастуй, плем'я молоде і незнайоме!

У кожного покоління – своя революція,
і кожному поколінню здається,
що його революція – найсправедливіша

Ярослав БОГОМАЗ

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ

Нещодавно в Депутатському клубі «Парламент» відбувся «круглий стіл» під назвою «Оновлення політичного життя в Україні. 2009 рік –Рік молоді?»

Ініціаторами зустрічі представників політичних і громадських організацій з метою обговорення Указу Президента України «Про проведення у 2009 році в Україні Року молоді» виступили громадська організація випускників Національної академії державного управління при

Президентів України «Еліта держави» та Громадська організація народних депутатів Депутатський клуб «Парламент».

В обговоренні взяли участь народні депутати України, керівники центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, лідери молодіжних організацій, науковці з питань державного управління.

З вітальною промовою до товариства звернувся президент ДК «Парламент» Микола Байрак. «Указом Президента України, – сказав він, – нинішній рік оголошено Роком молоді. І сим-

волічно, що обговорення цього указу відбувається в приміщенні нашого депутатського клубу. Особливий інтерес до молоді як суб'єкта сучасного політичного життя зумовлений тим, що її справедливо вважають соціально активною групою суспільства, яка впливає на зміст і характер теперішнього буття України і визначає вектор її подальшого цивілізаційного розвитку. Наші ініціативи маємо донести і до влади, і до громади».

ЧИ ПРОСТО БУТИ МОЛОДИМИ?

Хто сказав, що молодь поза політикою? Хто сказав, що її не цікавлять велика політична гра і правила, за якими вона ведеться в Україні? Можливо, ще не все їй зрозуміло, але хто сказав, що наша молодь – нетямуща? Згадаймо, що іноземці завжди дивувалися енергійності східних слов'ян і їхньому потужному прагненню до знань. А коли за якийсь час ця енергія кудись зникла і потяг до навчання відступав, у цьому була винна аж ніяк не молодь, а ті, хто стримував її ініціативи.

Прикро (і про це говорили учасники зібрання), що певні політичні сили всіляко намагаються відгородитися від підростаючого покоління, забуваючи, що час плине швидко і життя людське минає. Так само, як і життя тих політичних сил, що не дбають про свою зміну. Хіба виростуть гідні громадяни з тих, хто погоджується з відведеною їм роллю – ходити з прапорами на майдани? На жаль, останнім часом заробітчан такої категорії значно побільшало. Прикро й те, що дедалі більше серед таких «прапроносців» – молоді люди, яким байдуже до політичних гасел, за які вони отримують гроші, і те, що вони не замислюються над, здавалося б, простим питанням: «Чому організатори таких походів витрачають мільйони гривень для найму фіктивних борців і чому не хочуть виділяти ті самі гроші на виконання хоча б деяких пунктів зі своїх передвиборних програм?»

ДИТЯЧА КАЗКА ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ

«Коли я йшла на «круглий» стіл, довго думала, про що говоритиму, – зізналася президент громадської організації «Еліта Держави» Ольга Піддубчак. – Теми, самі розумієте, не з простих, і

Олександр АНДРЕЄВ,

віце-президент ГО «Еліта Держави»:

– За віковою структурою серед державних службовців молодь віком до 35 років становить близько половини (49%).

Нинішнє життя, ринкове середовище, демократизація багатьох суспільних процесів гостро висвітлюють проблему нестачі управлінців нової генерації. Тих, що добре знали б психологію та конфліктологію, володіли економічним і політичним аналізом та навичками прогнозування, не лише державною, а й іноземними мовами, користувалися сучасними комп'ютерними технологіями, були комунікабельними і, звісно, не зупинялися у своєму розвитку, постійно навчаючись, адже в сучасному світі знання швидко старіють.

Формуючи кадрову політику, держава враховує, що молодь є одним із найактивніших прошарків населення, який має потенційну вагу у перспективі. А це зумовлює неприпустимість недооцінки ролі та місця молоді в державі.

Олег НОВИКОВ,

начальник організаційного відділу апарату Тульчинської РДА м. Вінниця:

– Система державної влади була успадкована і докорінно не змінилася в Україні ще з часів Радянського Союзу. Корупція в усіх гілках влади та негативне забарвлення, якого їй надають застарілі політичні еліти, притягують відповідних за моральними якостями лідерів, які вбачають у владних повноваженнях можливість вирішення власних корпоративних інтересів. Завдання ГО «Еліта Держави» – разом із молодими досвідченими законотворцями та фахівцями Голодержслужби «засукати рукава» й розробити механізми формування нового, позитивного, прозорого іміджу державної служби та державної установи. Лише в разі забезпечення таких умов та механізмів у державну службу зможуть прийти молоді патріоти-професіонали, відновиться довіра громадян до влади, знизиться соціальна напруга і зникне політичне протистояння.

➔ чи стане 2009 рік насправді Роком молоді, залежить не лише від нас самих. А коли взяла слово для виступу, зрозуміла, говоритиму не про свої наукові статті і праці своїх колег, а про казки Андерсена. Точніше, про казку – «Гидке каченя». Скільки йому довелося зазнати поневірянь і принижень! А закінчилася казка тим, що, коли каченя переросло свій підлітковий вік, воно перетворилося на молодого красеня, і лебеді прийняли його до своєї ватаги. Так і ми, українці, маємо витримати і соціальний холод, і «дружні» ініціативи доброзичливих сусідів. А для цього треба справді бути молодими і сильними. Інакше польоту не буде.

Одне із завдань організації «Еліта Держави» – сприяння активному кар'єрному зростанню молодих політико-управлінських кадрів, що має привести до оновлення, тобто «перезавантаження» політичного життя країни.

Цього року маємо розробити принципи й механізми корпоративної культури молодого політика та державного

службовця, створити систему дієвого громадського контролю щодо проведення прозорих конкурсів держслужбовців. Адже обіймати ці посади повинен фахівець з питань державного управління відповідного напрямку».

НЕ ЗАРАДИ ЕЛІТАРНИХ КЛУБІВ

Під час обговорення проблем і перспектив України у сфері політичного управління виникла дискусія на тему

Активне кар'єрне зростання молодих політико-управлінських кадрів приведе до оновлення, тобто «перезавантаження» політичного життя країни

«Соціально-економічні негаразди в Україні як причина відсутності української політичної еліти». У процесі диспуту доктор наук з державного управління, професор Харківського регіонального інституту державного управління при Президентіві України Олексій Крюков зауважив: «Жодний клас, жодна соці-

альна верства або численна група не здатні реалізувати свої інтереси шляхом рівномірної участі в політиці всіх і кожного. Вони можуть цього досягти лише через малі центри активності, за допомогою панівних продуктивних еліт. Адже суспільство не може бути кероване само собою. Сутність політичної еліти в тому, що це частина суспільства, яка має доступ до інструментів влади. І розмірковування про те, що Україна останніми роками жила без політичної еліти – моральні, аксіологічні, а не соціально-політологічні чи кадразнавчі».

Продовжуючи обговорення теми, учасники «круглого столу» згадали думку, нещодавно висловлену Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином на теледебатах: «Для сучасної політичної ситуації в Україні характерні такі явища, як криза державності, можна сказати – криза всього політичного управління, криза національної ідентичності, і як наслідок цих криз – неспроможність української політичної управлінської

еліти до створення ефективної моделі політичного управління».

Оскільки з цим треба щось робити, після тривалої дискусії учасники засідання дійшли висновку, що найважливіше на шляху становлення якісної політико-управлінської еліти як фактора ефективного політичного управління – це система добору кадрів. І оскільки існує реальна загроза перетворення управлінців на членів закритих елітарних управлінських клубів, молодіжні громадські організації повинні домагатися відкритих конкурсів на заміщення вакантних посад. І вимагати від управлінців залучення на державну службу ідейно мотивованих і компетентних молодих людей. Адже, якщо поглянути в цьому контексті на українську політичну реальність, то неважко помітити: коли в питанні про безальтернативність демократії можна говорити про якийсь консенсус політичних еліт України, то проблема легітимності і правомірності дій політичних еліт стала у 2004–2008 роках однією з причин політичної кризи, що набула практичної перманентності. А це свідчить про незрілість демократії в Україні і невисокий рівень політичної культури нашої політичної еліти.

ЦЕ В НАШІЙ КОМПЕТЕНЦІЇ

Підбиваючи підсумки «круглого столу» «Оновлення політичного життя України. 2009 рік – Рік молоді?», очільник ДК «Парламент» Микола Байрак зазначив: «Судячи з того, як гаряче і неформально обговорювалися молодіжні проблеми, цей рік таки буде Роком молоді. Наша молодь – не лише ініціативна. Її ідейності, компетенції і політичної незаангажованості вистачить для того, щоб бути соціально активною групою нашого суспільства, яка впливатиме на зміст і характер теперішнього буття України і зуміє визначати вектор її подальшого розвитку. На жаль, багато питань, насамперед політично-управлінського характеру, і досі залишаються невіршеними. Ініціативи і побажання, висловлені в процесі нашого «круглого столу», ми направимо на ім'я Президента України, прем'єр-міністра України та Голови Верховної Ради України – нехай побачать, зрозуміють і використають для практичного впровадження».

Леся ОРОБЕЦЬ,

народний депутат України:

– Досі не вирішено залишається проблема залучення на державну службу, передусім – на ключові керівні посади всіх рівнів, компетентних, ідейно мотивованих і політично незаангажованих людей, які цілковито зорієнтовані на служіння інтересам українського народу.

Вважаю за потрібне створити відповідну робочу групу і внести системні зміни до чинного законодавства про вибори, державну службу, службу в органах місцевого самоврядування, Кабінет Міністрів України, місцеві державні адміністрації, політичні партії, місцеве самоврядування тощо.

Юрій ЛАГУТОВ,

заступник завідувача відділу

Національного інституту стратегічних досліджень, депутат Дніпровської районної ради у м. Києві:

– Сьогоднішнє обговорення засвідчило, що аудиторія має спільне розуміння наявних проблем та причин, які їх зумовлюють. Більшість учасників дискусії – люди зі спеціальними знаннями, певним життєвим та професійним досвідом, готові робити конкретні кроки для поліпшення ситуації у сферах, що стали предметом обговорення. На мій погляд, нашими реальними діями могли би бути законопроекти в кожному з напрямів, зазначених у резолюції. Особисто я готовий запропонувати низку таких документів. Маю надію, що народний депутат Леся Оробець знайде можливість внести їх на розгляд Верховної Ради.

Олег ШУСПАННИКОВ,

керівник ідеологічного напрямку

ГО «Еліта Держави»:

– Ідеологією нашої організації виступає ідеологія корпоративізму. Ми повинні підтримувати одне одного і захищати свої права. Сьогодні ми зустрілися з проблемою, коли випускники НАДУ при Президентові України виявилися нікому не потрібними. Якщо посісти гідну посаду на державній службі по закінченні Академії майже неможливо, то виникає закономірне запитання: для кого вона

готує кадри і для чого витрачаються державні кошти?

І все це відбувається в той час, коли майже всі говорять про нагальну потребу кадрових змін, про оновлення політичної еліти країни. Настає час для переходу від слів до дії. Окрім нас самих, цього ніхто не зробить. Таким чином, як зазначено на сайті нашої організації: «Роз'єднані ми майже нічого не зможемо. Об'єднавшись, ми зможемо здійснити будь-яку задуману справу! Будьмо разом!»

Віталій ШАБУНІН,

депутат Рівненської міської ради, голова ВМГО «Фундація регіональних ініціатив»:

– У політичних партіях України – застій. Не виховується ані власний, відданий партійній ідеології, молодий виборець, ані професійний партійний управлінець, який пройшов шлях по всій партійній вертикалі. У результаті електоральна підтримка серед молоді падає, а професійних кадрів, здатних їх виховати, немає. Політтехнологи можуть допомогти політичній партії виграти вибори, але вони ніколи не зможуть цю політичну силу створити. Що робити молоді? Вона вирішує впливати ззовні, створюючи громадські організації, та вичікує, поки колоси на глиняних ногах (великі партії) остаточно заваляться, бо хитатися вони вже почали.

Галина НІКОЛЕНКО,

віце-президент ГО «Еліта Держави»:

– Питання щодо відкритості політичних партій для молоді як джерела нових поглядів та ідей – неоднозначне. Необхідно спочатку проаналізувати загальний соціально-політичний устрій сучасних політичних партій. Існуючі політичні партії, які відкриті для молоді, вже мають відповідну ідеологію і не готові прийняти нові тенденції розвитку держави. Сьогодні майже всі політичні партії становлять об'єднання різних соціальних галузевих верств. Вони згуртовані для лобювання своїх політичних питань, не припускають оновлення своєї ідеології і тому не дають змоги молодому поколінню нашої держави самореалізуватися.